

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku P. M.
przy uczestnictwie A. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną; nie obciąża skarżącej kosztami ze skargi.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2009 r. Sąd Okręgowy w B. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w B., w sprawie z wniosku P. M., z udziałem A. M. o podział majątku wspólnego.

Uczestniczka A. M. wniosła skargę kasacyjną w której żądała uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości oraz postanowienia Sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeśli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Chodzi tu o wartość konkretnego interesu skarżącego, a nie wartość całego przedmiotu działu. Wyznacza ją wartość poszczególnych rzeczy i praw, których objęcie lub nieobjęcie rozstrzygnięciem sądu albo sposób ich podziału kwestionuje skarżący. Tylko wyjątkowo, wartością przedmiotu zaskarżenia może być wartość przedmiotu działu, jeśli skarżący kwestionuje samą zasadę działu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, niepubl., 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08, niepubl., 30 maja 2007 r., IV CSK 120/07, 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC nr 1/2004 r., poz. 11).

W rozważanej sprawie, skarżąca wprawdzie kwestionuje w całości postanowienie Sądu Okręgowego w B. oraz wnosi o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, jednak całość jej argumentacji zmierza do zakwestionowania wysokości spłaty zasądzonej od niej na rzecz wnioskodawcy. Wartość przedmiotu zaskarżenia sprowadza się do różnicy w wysokości oczekiwanej oraz zasądzonej spłaty i stanowi kwotę 66.670 zł. Tak określona wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od wskazanej w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. zatem skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398¹⁶ § 3 k.p.c).